

[Frank Jensen]

Kategori 1: frit optag, tangerer tanken om at sætte nogle kvalitetskrav, men problemet i kategori 1 er, at der bliver stillet forskellige kvalitetskrav fra institution til institution inden for samme fag, og det er med til at gøre det uigenemskueligt for de unge. Derfor burde vi have en landsplanlægning, der sagde, at inden for jura er de juridiske fakulteter enige om at sige: En adgangsgivende eksamen og muligvis nogle karakterkrav til nogle enkelte fag inden for deres studentereksamen. Inden for naturvidenskab vil man stille nogle andre kvalitetskrav til en fagkombination for deres studentereksamen.

Det er den form for ophævelse af adgangsbegrænsningssystemet, som er nødvendig, for så har vi opgivet dimensioneringen og dermed også taget hele bolden væk fra det politiske system, og det er det, vi anbefaler. Så kunne vi undgå den lange og seje politiske forhandling hver eneste gang om at få øget antallet af pladser, og jeg kan godt sige, at det har været sejt.

Vi sidder på baggrund af det system, vi har i dag, og forhandler om, hvorvidt vi skal have 10 jordemødre mere eller mindre inden for et område, hvor man klart ved og kan forudse samfundets behov for flere jordemødre. Vi ved, hvor mange stillinger der har været, vi ved, hvor mange job der er, og vi ved, hvor mange barsler en jordemoder skal tage sig af hvert år for at kunne holde sig i form som jordemoder, så det kan man forudse, men selv dér går vi galt i byen og kan ikke få uddannet det nødvendige antal jordemødre. Vi kan se, at vi har ledige stillinger stående i det jyske område i øjeblikket.

Hvad angår uddannelsesklippekortet, var ministerens replik til den del i hvert fald med til at skabe betydelig mere klarhed over, hvad der var målet med klippekortet. Målet er vi enige om, og det er baggrunden for, at vi har sat ministeren i gang med et hjemmearbejde, der består i at få etableret nogle overbygningsuddannelser. Hvis det er det, der er målet, kan vi begynde at diskutere det, men jeg tror, at det sagtens kan gennemføres, uden at det er nødvendigt at lave et meget mekanisk system med et klippekort, for det kan nemlig være en hindring for dem, der vælger nogle snoede veje i uddannelsessystemet frem mod et mål. Jeg er altså enig i, at vi skal have etableret overbygningsuddannelserne, men at vi skal lade være

med at lave flere redskaber, der tangerer det, der var i Østeuropa for flere år siden.

Angående ministerens henvisning til Det Økonomiske Råds formandskabs rapport fra maj i år kan man sige, at en gang imellem kan det være vanskeligt at finde ud af, hvad det er for nogle kvalifikationer, den konkurrenceudsatte sektor efterspørger. Kunne de ikke en gang imellem formulere det krav? Det ville være rart for os.

Men de uddannelser, man traditionelt mener skulle kunne indfri behovene hos den konkurrenceudsatte sektor, er sådan noget som naturvidenskab, ingeniøruddannelser, de videregående tekniske uddannelser, HHX osv., og det er dér, hvor vi har svært ved at få kunder nok i butikken. Det kan ikke hjælpe noget, at vi går og putter blå i øjnene på folk og siger, at der bliver fri optagelse på et område, hvor vi har fri adgang i dag. Vi skal lade være med at skabe større forvirring hos de unge og i stedet bruge kræfterne på at løse nogle af de reelle problemer. Vi anbefaler, at udgangen på dagens debat er, at vi tager fat på at løse nogle af de egentlige problemer.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om styrelseslovsforhandlingerne og -ændringerne, for det næede jeg ikke i mit første indlæg. Jeg vil gerne kvittere for ministerens meget afdæmpede og rolige beskrivelse af styrelseslovsforhandlingerne og sige, at vi fra radikal side er glade for, at der stadig væk er en bold i spil i disse forhandlinger. Vi håber, at forhandlingerne kan lykkes, og at vi kan finde frem til en ny styrelseslov, som kan samle et bredt flertal her i Folketinget.

Men så bliver jeg også nødt til at sige til ministeren, at det begreb, ministeren har opfundet i sin redegørelse, der hedder »bæredygtig ledelse«, har jeg dog aldrig hørt om før. Begrebet »bæredygtig« er brugt af fru Gro Harlem Brundtland i hendes fremragende miljørapport, men den beskriver noget helt, helt andet. Jeg synes, begrebet »bæredygtig ledelse« anvendt i den sammenhæng rent ud sagt er voldtægt af fru Brundtland. Jeg synes virkelig, det er utroligt, og jeg vil gerne høre, hvad ministeren egentlig mener med udtrykket »bæredygtig ledelse«.